

Sygn. akt II. K. 84/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Nalepa

Protokolant: aplikant Olga Jagiełło

w obecności Prokuratora: asesora Katarzyny Majdy

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2017 roku sprawy

K. K. (1), s. M. i M., urodzonego (...) w P. (...)skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 28 sierpnia 2014 r. w sprawie II K 351/14 za czyn z art. 242 § 3 kk popełniony 3 kwietnia 2014 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności; skazany ma odbywać karę od 8 stycznia 2020 r. do 8 marca 2020 r.

II. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 24 lutego 2016 r. w sprawie II K 717/15 za czyn z art. 280 § 1 kk popełniony 19 czerwca 2015 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności, oraz za czyn z art. 280 § 1 kk oraz za czyn popełniony 27 września 2015 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności; skazany odbywa karę od 15 maja 2016 r. do 8 stycznia 2020 r.

1. na podstawie art. 85 § 1 - 2 kk, art. 85 a kk, art. 86 § 1 kk wymierza skazanemu M. K. z wyroków opisanych w punktach I. i II. karę łączną 3 (trzech) lat i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 577 kpk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy pozbawienia wolności od 28 września 2015 r. godzina 00:00 r. do 28 września 2015 r. godzina 00:00, od 3 listopada 2015 r. godzina 00:00 do 3 listopada 2015 r. godzina 00:00, od 15 maja 2016 r. godzina 18:30 ze sprawy opisanej w punkcie II przy czym 1(jeden) dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równoważny 1 (jednemu) dniowi kary pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 576 kpk orzeka, że wyroki podlegające połączeniu nie podlegają wykonaniu w zakresie objętym niniejszym wyrokiem łącznym a w pozostałym zakresie podlegają odrębnemu wykonaniu;

4. zwalnia skazanego od wydatków postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany K. K. (1) wniósł o wydanie wyroku łącznego Sądu Rejonowego w P. (...) i R. o sygnaturach: II W 627/11, II K 871/12, II K 999/10, II K 351/14, II K 717/15 przy zastosowaniu zasady absorpcji.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 85 § 1 kk w brzmieniu od 1 lipca 2015 roku, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i **podlegające wykonaniu**, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1 (art. 85 § 2 kk).

Z urzędu ustalono, iż K. K. składał już wniosek o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania wyrokami: II W 627/11 (SR P. (...)), II K 871/12 (SR P. (...)), II K 999/10 (SR R.), II K 351/14 (SR P. (...)) jak i VII K 556/04 (SR P. (...)), II K 755/04 (SR P. (...)), II K 902/06 (SR L.), II K 440/10 (SR P. (...)) i II K 973/10 (SR P. (...)). Postanowieniem z dnia 26 listopada 2014 roku, sygn. akt II K 330/14 postępowanie o wydanie wyroku łącznego obejmującego ww. sprawy zostało umorzone. W postępowaniu tym Sąd badał kwestię dopuszczalności wydania wyroku łącznego na gruncie obowiązujących wówczas przepisów.

Nie było możliwe połączenie kar z w/w spraw z karą w sprawie II K 717/15 na zasadach obowiązujących do 1 lipca 2015 r., albowiem przestępstwo za które wymierzono skazanemu karę w tej sprawie skazany popełnił po zapadnięciu wyroków w sprawach II W 627/11 (SR P. (...)), II K 871/12 (SR P. (...)), II K 999/10 (SR R.), II K 351/14 (SR P. (...)) jak i VII K 556/04 (SR P. (...)) II K 755/04 (SR P. (...)), II K 902/06 (SR L.), II K 440/10 (SR P. (...)) i II K 973/10 (SR P. (...)). Nie została spełniona przesłanka z art. 85 kk w poprzednim brzmieniu w postaci popełnienia przestępstw zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich.

Zmiana przepisów dotyczących kary łącznej wprowadzona nowelizacją, która weszła w życie 1 lipca 2015 r. nie dała Sądowi możliwości połączenia kar z w/w spraw z karą wymierzonym ostatnim chronologicznie wyrokiem. Otóż wszystkie kary z wymienionych wyżej spraw zostały już w całości wykonane, co nie pozwala na ich połączenie z karami wymierzonymi wyrokami w sprawach II K 717/15 i II K 351/14, które są aktualnie wykonywane. Łączeniu podlegają bowiem tylko kary niewykonana – niedobyte (art. 85 § 2 kk).

Natomiast obecnie obowiązujące przepisy otworzyły możliwość połączenia kar w dwóch ostatnich sprawach z karty karnej:

I. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 28 sierpnia 2014 r. w sprawie **II K 351/14** za czyn z art. 242 § 3 kk popełniony 3 kwietnia 2014 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 24 lutego 2016 r. w sprawie **II K 717/15** za czyny z art. 280 § 1 kk popełnione 19 czerwca 2015 r. i 27 września 2015 r. na karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

W ich przypadku spełnione zostały przesłanki do wydania wyroku łącznego opisane w art. 85 § - 4 kk. Kary orzeczone tymi wyrokami są tego samego rodzaju – są to kary pozbawienia wolności i obie podlegają wykonaniu, zostały wydane przez polski sąd a skazany nie popełnił żadnego z przestępstw w trakcie odbywania kary za drugie podlegającej łączeniu:

- kara w sprawie II K 717/15 została wprowadzona do wykonania w dniu 15 maja 2016 r, koniec kary przypada na dzień 08 stycznia 2020r.;

- kara w sprawie II K 351/14 zostanie wprowadzona do wykonania w dniu 8 stycznia 2016 roku, jej koniec przypadnie na dzień 8 marca 2020 rok.

Określając wymiar kary łącznej Sąd miał na względzie treść art. 86 § 1 kk wskazujący granice kary łącznej, biegnące od najsurowszej z kar jednostkowych do sumy tych kar. Zatem „poruszał się” w przedziale od 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności pozbawienia wolności (kara najsurowsza ze sprawy II K 717/15) do 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar z obu wyroków).

Zgodnie z art. 85a kk, orzekając karę łączną, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Zgodnie z poglądami doktryny, dyrektywa zawarta w wyżej wymienionym przepisie ma jedynie charakter kierunkowy, i w dalszym ciągu, takie okoliczności jak tożsamość rodzajowa czynów przestępnych i ich bliskość czasowa mogą być w aktualnym stanie prawnym brane pod uwagę – na korzyść oskarżonego – przy wymiarze kary łącznej. W

przypadku skazanego takie okoliczności nie zachodziły, bowiem popełnione przestępstwa dzielił długi okres czasu – upłynął ponad rok między popełnieniem obu przestępstw, wymierzone były one również przeciwko różnym dobrom (mienie, zdrowie i wymiar sprawiedliwości). Z drugiej jednak strony należy dostrzec pewne pozytywne w postawie skazanego w izolacji penitencjarnej. Był kilkakrotnie nagradzany, nie był karany dyscyplinarnie. Nie przynależy do podkultury przestępczej i wykazuje krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw. Nie można więc mówić o pełnej resocjalizacji skazanego i ugruntowanej zmianie jego osobowości z uwagi na zbyt krótki czas odbywania kary, jednak nie sposób nie dostrzec i nie docenić jego starań w tym kierunku.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności pozytywne i niekorzystne dla skazanego przy kształtowaniu kary łącznej zastosowano zasadę mieszaną wymierzając mu karę łączną 3 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 577 kpk Sąd na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy pozbawienia wolności biorąc pod uwagę aktualne obliczenia kary zawarte w opiniach o skazanym z Zakładu Karnego.

Z uwagi na to, że skazany odbywa długoterminową karę pozbawienia wolności, pracuje nieodpłatnie w ZK, w oparciu o treść art. 624 § 1 kpk zwolniono go od kosztów sądowych wywołanych jego wnioskiem o wydanie wyroku łącznego.